

TES-İŞ Adapazarı Şube Başkanı İrfan Kabloğlu, kıdem tazminatı tartışmalarını böyle yorumladı

ÜRETMEYEN EKONOMİNİN KOLAY HEDEFİ: İŞÇİLER!

Türkiye Enerji, Su ve Gaz İşçileri Sendikası (TES-İŞ) Adapazarı Şube Başkanı İrfan Kabloğlu, kıdem tazminatlarıyla ilgili gündemdeki düzenleme planlarının, ekonomik sorunları işçiler üzerinden düzeltmeye çalışarak olarak değerlendirdi. Mevcut ekonomik tabloda hiçbir işçinin para biriktirme imkanı olmadığını söyledi

Kabloğlu, kıdem tazminatının işçiler için önemli "Zorunluluk tasarrufu" ifadeleriyle anlattı ve bu konuda ödün vermelerinin mümkün olmadığını kaydetti. Kabloğlu, "Bu dönemde biraz daha dikkatli olmamız lazım. Türkiye ekonomisi iyiyi gitmiyor. Parasal sıkıntılar var, sıcak paraya ihtiyaç var. Hep 'Çalışandan, bordroludan

bir şeyler kesebilir miyiz?' düşüncesi var. Bunun nedeni de belli. Biz, gitgide üretin bir ülke olmaktan da çıktık. Belki siyasi bir şey olarak değerlendirilebilir ama neticede zararları bize dokunuyor. Bir ülke üretmezse, üretmezse para kaynağı nereden bulacak? En kolay bordroludan, bizden buluyor" diye konuştu.

Haberleştiren:
Kadir Utku
ÇOLAKOĞLU

Kamil Özkan

Dün, 1 Mayıs İşçi Bayramı'ydı. Bayram habesiyle bir işçi sendikasının liderini buraya davet etmek istedim. Hoş geldiniz. Hem kendimizi hem de şube başkan olduğumuz sendikayı kısaca tanıtabilir misiniz? Bir de 1 Mayıs değerlendirmesi yaparsanız seviniriz.

İrfan Kabloğlu

Ben, 1964 Artvin doğumluyum. 1986 yılında, eski adıyla Türkiye Elektrik Kurumu'na (TEK) işe girdik. Kocaeli'nde şimdiki adıyla operasyon servislerinde yıllarca çalıştım. Önce temsilci olduk, sonra baş temsilci olduk. Daha sonra şube yönetimine geldik. Merkezimiz zaten Adapazarı'ydı. İznim, o zaman il müdürlüğüydü, buraya bağlıydık. Yıllardır Adapazarı-İzmit, kurum olarak bu bölgede işi yapıyoruz. Daha sonra bize Düzce'ye Bolu eklendi.

Burada çalışırken 1997 yılında şube yönetimine girdik. O günden beri zaten gelip gidiyoruz. Buradaki dokümanı daha yakından görmeye imkan oldu. Hem iş anlamında hem sendikal anlamda zaten yıllardır bu işin içindeydik. Daha sonra benden önceki başkan Sedat Çököl Ankara'ya genel merkeze seçilince kendi aramızda yedeklerin arkadaşları olarak kendi aramızda yaptığımız seçimlerde arkadaşlar beni başkan olarak uygun gördüler. Ondan sonra zaten 2 dönemdir seçiliyoruz.

Sendikacılık zaten sorun. İşçilerin sokaklara hakim olduğu dönemlerde sendikacılık yapmak kolaydı. Ben, o dönemleri büyüklüğümüz biraz biliyoruz. Siyasete de sendikaya da ilginç çok küçük yaşlarda başlamıştık. Belki doğup büyüdüğüm yerin de etkisi, belki ailemin ve çevremizin etkisi olabilir ama öyle başladık.

Hep böyle toplumsal olayları merak ederdim. Ama bu toplumsal olayları merak ederken de tek tarafı düşünülmemesi gerektiğini de bilirdim. Bir iş yeri varsa, bu TÜRK-İŞ'te de böyledir, biz varız. Devletimiz varsa biz varız. Ondan sonra bizler geliriz diye biliriz. İşçi koruduktan sonra orada çalışanların haklarını, menfaatlerini korumak gerekir. Böyle bakıyoruz.

"Versinler de nasıl verilerse versinler" anlayışıyla bakan bir deyim işin doğrusu. Eşitliğe de bakışım biraz farklıdır. Her şeyde eşitlik olmaz. Aynı işlerde eşitlik olur. Eğer aynı işleri yapıyorsak ücretlerin ve hakların da eşit olması gerekir diye bakıyorum. Yoksa tümtüyle herkes eşit olsun, "herkes eşit haklara sahip olsun" mantığına biraz farklı bakıyoruz.

Ben, yönetimle birlikte çalışırken eksikler görüyordum. Temsilcilerimiz bade atamaları olurdu, artık 8 yıldır atamıyoruz. Hatta binlerle varana kadar sözcükler, temsilciler... Yasal temsilcilerimiz, yetmedi bir de onları düşünün sözcüklerimiz de var. Daha çok katılmıyorduk olsun anlayışıyla sendikayı yönetmeye çalışıyoruz ve daha da hızlanıyoruz. Çünkü herkes kendini orada görüyor.

Toplu sözleşme süreçlerinde anketlerin dışında birlikte plan yapıyoruz. Temsilciler ve sözcüklerle birlikte plan ve stratejilerimizi belirliyoruz, sözleşmelerle ilgili giriyoruz. Çünkü daha önce kamudaki toplu sözleşmeleri TÜRK-İŞ yapardı, biz de buradan anlamaya çalışırdık. Ama şimdi biz toplu sözleşmeleri kendimiz yapıyoruz.

2011 yılında 850 üyemiz vardı, şimdi 2 bin 400 üyemiz oldu. Yani örgütlendik. Birçok farklı stratejiler benimsedik. "Tabandan bir örgütlenme" desem doğru olmaz. Yukarıdan, tabandan, çevresel etkilerle falan çok uğraş verdik, örgütledik. Adapazarı şubemiz, sendikamızın içindeki 34 şubemizin arasında 5'inci büyük şube haline getirdik.

Bunu daha da büyütmemiz istiyoruz. Çünkü biliyoruz ki sendikacılığın ilk görevi örgütlenmektir, ikinci görevi toplu sözleşmedir. Diğer şeyler, toplu sözleşme olunca zaten o kurallara işveren de biz de uymak zorundayız. Temsilcilerimiz ve biz takip ediyoruz. Ama diğer insan ilişkileri, olması gerekenlerdir. Biz de o ilkelere bugüne kadar geldik.

Kendi genel merkezimizin içinde de başkanlar kurulunda da görüşlerimizi açık açık söyleyebiliriz, neler yapması gerektiğini söyleyebiliriz, sadece ücret sendikacılığıyla değil birçok eksik olduğumuz yanlar var, bunları konuşarak devamlı görüşüyoruz.

Tabii "Hemen şunu söyle, bunu böyle yapın" diye bizim elimizde değil. Ama bir potansiyel de oluşturmak gerekiyor. Bir taraftan bunun çalışmalarını da yapıyoruz.

Enerji işi kolunda örgütlüydük. Yaptığımız işler önemli. Elektrik denince bütün insanları ilgilendiriyor. Sanayisinden köydeki meskenine kadar herkesi ilgilendiriyor. Hizmet sektörüydü. Biz, işverenlerimize şöyle diyoruz: "Biz, elektriği vermek zorundayız. Bunun para kazanma işine biz karışmıyoruz. Arkadaşlarımıza sağlıklı koşullarla, size bir şey olmadan -çünkü ağır ve tehlikeli bir iş kolu- biz elektriği vermek zorundayız ki sanayi olsun. Okulda çocuklarımız ders görebilsin, hastanelerde sağlık hizmetleri rahat olsun."

Bütün temsilci ve baş temsilci arkadaşlarımızla böyle bir kültür oluşturmuş durumdayız. Sendikamızın Türkiye'nin 34 yerinde şubesi var ama her yerinde üyesi var. Büyük bir aileyiz. 60 bine yakın üyemiz var. Belki özelleştirme süreçlerinde 95 binlerden 20 binlere düştük ama şimdi biraz daha yükseldik. Yani Türkiye'nin her yerinde ağı olan ender sendikalarından biriyiz. Enerjinin olduğu yerde bizim temsilcimiz var.

Dolayısıyla bizim bu ağımlık, üyelerimiz ve üyelerimizin yakınlarına büyük kolaylık, faydalar sağlıyor. Örneğin bizde çok oluyor, bu bölgede üniversiteler çok olduğu için, memleketin herhangi bir yerinden arkadaşımızın çocuğu burada üniversite ya da hastaneleri kazandığında biz onlarla ilgileniriz. Onları yerleştiririz,

buyle bir ağımlık var. Bu ağı korumak gerekiyor tabii... Ekonomik anlamda, 65 yıllık sendika bazı dönemlerde kötü yönetilmiş. Paramın olduğu yerde maalesef bunlar oluyor. Ama ona rağmen sosyal anlamda tesisleri, otelleri, aracı-gereci, binası olan bir kuruluş. Ben, yeni üye olan arkadaşlara diyorum ki, "Bu sendikaya başkan oldum ama 30 yıl aidaat ödedim. Sizin 1 liranz yok burada. Benden önce de bir 30 yıl başkaları ödemiş. Şu ara, bu bina, güttüğünüz tatil yerleri, misafirhaneler bu birkimlerle oldu. Sizin daha 1 lira katkınız yok. Bunu koruyun, geliştirin. Bize nasıl kaldıysa siz de yarına öyle bırakın, kıymetini bilin."

Bugün yeni bir sendika kurmaya kalksak bir kere maddi imkansızlıklardan dolayı hizmet edemez. Her şey maddiyat değil ama maddiyatsız da bir şey olmaz. Biz şimdi Adapazarı, Bolu, Düzce, Zonguldak ve Kocaeli'nde örgütlüydük. Benim bir anda Bolu'da, Düzce'de, Zonguldak'ta kalmam lazım. Sendikamızın gücü olmasa kendi cebimden bunu yapmam mümkün değil. O yüzden böyle bir yapıyoruz. Bu yapıyı daha da üyeye hizmet şeklinde daha iyi nasıl çevirebiliriz düşüncesinde ve gayretindeyiz. Örgütlenmenin kıymetini biliyoruz.

1 Mayıs, bizim için çok önemli bir gündü. Bizim bölgemizde olmasını da biz istedik. Zaten, Kocaeli ve Adapazarı'ndaki şube başkanları birlikte istedik. TÜRK-İŞ daha önce Diyarbakır-Samsun-Edirne diye düşünüyordu. Biz dedik ki, "Zaten çalışanların en çok sıkıntılı olduğu bir dönem, emeğin kenti olan Kocaeli'nde olsun." Burada gönüllü bir yoğunluğun olacağını zaten biliyorduk. Ergün Atalay (TÜRK-İŞ Genel Başkanı) Başkanımızla bunu görüştük, düşüncelerimizi anlattık. Daha sonra TÜRK-İŞ yönetimi burada karar aldı.

Sabah erken kalktım, sokakları boş gördüm, "Yanlış mı yaptık acaba?" dedim. Sonra dediler ki, "Başkan, saat daha 6." Sonra da alana sığmadık. Ondan sonra da yaptığımız organizasyon eleştirilir duruma geldi çünkü sokaklara sığmadık. Arabalar, indirmesi gereken yerlerde indirmiyordu. Dolmuş her yer. 1-2 kilometre uzakta indirmek zorunda kaldılar. "100 bin kişi alıyor" demilen alana sığmadık. Abartsız söylüyorum, ben orada siyasi mitingler gördüm, bir sürü şey gördüm. Öyle dolmadı, dolmamıştı. Büyük bir ilgi vardı. Bu ilgede, Türkiye'de son yıllarda çalışma hayatında yaşanan birtakım sıkıntılarının etkisi olduğunu görüyorum. Çünkü siyaseti ne olursa olsun, mevcut iktidara oy vermiş arkadaşlarımız bile kıdem tazminatı konusundaki duruma, taşerondaki belirsizliğe sıkıntılı bakıyor.

Bu yüzden insanların gönüllü olarak gelecek istediklerini gördüm. Biz artık dedik ki, "Tamam. Siz Zonguldak'tan gelmeyin, gelmenize gerek yok" noktasına geldik. Çünkü bu insanların sağlıklı gelip bir de geri dönmeye lazım, böyle bir durum da var. O anlamda emniyet mensuplarıyla yakın temas halindeydik, onlar da çok yardımcı oldular. "Şunu da söyleyin, bunu da söyleyin" diyen arkadaşlar da vardı.

'12-15 saat çalışıyoruz' diyen emniyet mensubu arkadaşlar da vardı. Sanki onlar da yol gösterici gibiydiler.

Ergün Başkan'ımızın da zaten, buralı olduğu için ve çok yakından tanıdığım için demiyorum, bu ortamda, böyle bir dönemde TÜRK-İŞ için büyük bir şans olduğunu düşünüyorum. Gerçekten şans... Dengeleri koruyor ama her şeyi de söylüyor. Söylenmesi gereken her şeyi söylüyor.

İlk çıkış noktasıyla bugün geldiğimiz noktaya baktığımız zaman belki dünya görüşü olarak farklılıklarımız var. Ama baktığımız zaman o günden bugüne toplumdaki saygınlığımız arttığını görüyoruz. "Bunu da der miydi, şunu da der miydi?" diyorlar, tabii tanımlıyorlar. Tanındıkça saygınlığımız arttığını görüyoruz. Bu da TÜRK-İŞ ve camiasına, Türk işçi hareketine yansıyor. Bizim için önemli bir lider.

Örnek aldığımız birçok insanı konuları var. Sosyal yönü yok. Ben hep onu eleştiririm. "İşim gücüm çalışınlar, Adapazarı'nda tanıdığım eş-dost,

cenazesi, düğünü... Bunlar mı? Başka bir şey yok mu?" diyorum. "İrfan, biz öyle almadık" diyor. Yani öyle eleştirel konuşuruz, sohbet ederiz. Bizim için bir şans olarak düşünüyorum.

Dün de zaten Ergün Ağabey çıktığı zaman çalışanlar baya coşkulu karşıladılar. Biz bir kişiye bile "çıkınca şunu" yapın falan demeyiz, diyecek durumda da değildik. O kargaşada, "Derli toplu gidelim, dağılmayalım" peşindeydik. Oyle bir ortamda gerçekleştirdik.

1 Mayıs güzel oldu. Söylenmesi gereken her şeyin söylendiğine inanıyorum. TÜRK-İŞ'e bağlı sendikaların başkanları, yönetimi, siyasi partilerin temsilcileri de vardı. Ben isterdim iktidar partisi de orada olsun. 1 Mayıs çünkü bir partiye ait bir şey değil. Ondan sonra bu haklarımız bizim 35 sene önce çok süperdi de şimdi zayıflamış da değil. 100 yıllardır zaten çalışanların sıkıntısı olduğu için 1 Mayıs oluşmuş. 1 Mayıs'ın oluşma şekli zaten belli... Ağır çalışma koşullarından dolayı oluşmuş, gele gele bugüne gelmiş.

Hala gelişmiş ülkelerde kıyasladığımız zaman sorunlarımız var. Avrupa Birliği'ne aday bir ülke olarak, onlarla kıyasladığımız zaman çok çok geride olduğumuzu söyleyebiliriz. Ama gelmediler. Biz hatta Büyükşehir Belediye Başkanı'nı aradık, "Gel, selam ver, git" dedik. Neticede belki oradaki kitlelerin yarıks size oy veriyor. Birileri oy veriyor neticede...

Gelmediler ama bence böyle yerlerde yüzleşmek lazım. Tabii şov için gelenler de var, durumdan vazife çıkarırlar da var. "Sen olsan ne yaparsın?" dediğin zaman cevabı olmayanlar da var. Ama neticede birlik, beraberlik, dayanışma günü olduğu için bu emeğin bayramı... Herkes emekçi, maas alıran herkes neticede bir emekçi...

Herkesin gelmesi, orada birlikte görünmesi belki iyi olurdu. O oluşmadı. Belki biraz eksiklik oldu o konuda diyebiliriz ama ona rağmen Ergün Başkan hem vali'mizi hem Belediye Başkan'mızı ayrıca ziyaret etti. Güzel bir ortamda geçtiğini düşünüyorum.

